

Данас словеначки научник, др. Фран Илешић, који предаје словеначку књижевност на загребачком универзитету, пише и на српскохрватском језику, а својим Читанкама упознаје хрватско-српску јавност са одабраним радовима словеначких писаца.

Код нас Урош Џонић проучава словеначку књижевност и преводи словеначке писце. — Ашкерца и Прешерна преводио је Владимир Станимировић. — Ивана Цанкара су делимице посрбили разни преводиоци: В. Фабијанчић, М. Ивковић и други. „Словеначку Књижевност“ Др. Ивана Пријатеља превео је М. Московљевић.

У информативном циљу одржан је у Београду на Народном Универзитету низ предавања из словеначке књижевности. А наши часописи „Књижевни Гласник“, „Мисао“, „Венац“, „Нови Видици“, „Живот и Рад“, „Гласник Професорског Друштва“ и други, пропраћају белешкама и приказима нове словеначке књижевне појаве. И „Љубљански Звон“ прати српску књижевност. Осећа се све више потреба за оваквим радом. Може се без оgrade констатовати да је и обострано интересовање све веће. Скоро сваки нови часопис који код нас никне донесе са собом тежњу да се југословенска књижевност обухвата и посматра као целина. У нашим часописима појављују се већ словеначки писци са својим оригиналима, у календарима исто тако. И обратно, у „Љубљанском Звону“ било је написа и од наших писаца. Ако то још и није у тако великој мери, ипак је ту; можемо се надати да ће у скором времену бити и тога више. А у школске читанке и антологије уносе се већ у велико писци из свих делова нашега народа. И „Бачка Антологија“ С. Бешевића представља једну симпатичну појаву те врсте. А. Јошић писао је уџбеник о словеначкој историји књижевности.

У последњем колу и Срска Књижевна Задруга учинила је леп корак за зближавање и упознавање Срба и Словенаца. Издала је информативну књигу „Словеначка“, а сав посао око припреме те књиге поверила је словеначким стручњацима за поједине гране словеначке културе и живота Словенаца у прошлости и садашњости. Књигу су уредили опет Словенци, Милко Кос и Аншун Мелик.